

Een kort verslag van de 1 mei rit (2008) van de tweede groep van "Haspengouw Sportief".

Dupuis, c'est fini!

Marc Dupuis, die zich de laatste weken heeft geprofileerd tot getalenteerd kopman van de tweede ploeg, had de rit van 1 mei minutieus voorbereid. Zelfs de cafébaas in Eghezée was op de hoogte gebracht dat we daar rond 10 uur onze "bookes" zouden opeten.

Maar de rit vertrok onder een slecht gesternte. Een deel van Haspengouw Sportief stond om 8 uur te wachten tussen de kippen aan het spit en de soutiens op het marktplaats (het was donderdagmarkt), een ander deel had zich geposteerd aan de Argus, het domein van Treeske. De groep geraakte uiteindelijk toch samen en om 8.04 nam onze piloot de bende op sleeptouw richting Héléchine en dit met een strakke tegenwind.

We waren nauwelijks Neerwinden voorbij toen ik René Trek uit Waasmont hoorde zeggen: "djélings moet naa ierlijk zen, ze volge noet het program", waarop hij rechtsomkeer maakte en met de wind in de rug aan de horizon verdween. Toen waren we nog met negen!

Tot in Jodoigne, voor de Vlamingen Geldenaken, verliep alles probleemloos. De stad van politicus Michel was echter volledig afgesloten wegens markt en één-mei-vieringen. Daar zat Puisse nu met zijn ritverkenning.. Er zat niets anders op dan de omleiding via Glime te volgen. Pascal wou nog een doorbraak forceren via de industriezone. Forget it. Demi tour.

De lange klim, met wind op kop, was er - voor onze pater familias - Fons uit Rumsdorp teveel aan. Toen waren we nog met acht. Toen onze piloot plots een onooglijk klein "peenke" indraaide was ik ervan overtuigd dat we terug op de juiste weg waren. Vergeet het. Even later belandden we terug op de drukke betonbaan die we juist hadden verlaten. We gierden van het lachen, uitgezonderd Mil. Die zijne stress kwam naar boven: "das zoe as djé het program ni volgt". Wanneer hadden we dat nog gehoord?

Maar toen we Thorembais les Béguines binnenreden en Marc even later de weg naar Perwez insloeg wist ik het: "we zitten terug goed". Met de wind in de rug naar Eghezée. Wonder boven wonder, we bereikten onze stopplaats om 10.02. Zelfs de NMBS zou hier jaloers op zijn. Om de aangedane ongemakken te vergoeden betaalde Marc ons allen een koffie. Van mij mag hij volgende week nog eens verkeerd rijden ... hijzelf nam een scotch; later zou blijken éne te weinig.. Een lokale tooghanger - die reeds engeltjes zag- en de bazin zorgden voor een gezellige sfeer.

De fiets op. Luc leidde ons perfect via onbekend gebied richting Wasseiges. Toen we daar de "nationale" overstaken kreeg onze piloot het plots moeilijk op dien "hoebel" even verder (jullie kennen hem wel). Iemand in de groep zong: "Dupuis, c'est fini et dire que c'est le scotch de ton premier amour." Maar zijne "fringale" duurde maar enkele minuten. Even later zat hij terug in de "testa de la corsa". "Ik heb in Eghezée eune scotch te weinig gedroenke", mompelde hij me toe.

We werden nog even opgehouden door twee "shitbul terriërs" (dixit Puiske). En dan in snelle vaart richting Argus. Alleen de TGV stak ons voorbij aan de brug in Walshoutem. Even later stond Trees klaar met haar Leffe. "Eune pruite of ne plonte" ... kies zelf maar. We hadden het verdiend na deze bewogen rit. Bien fait, mon ami francophone!

Jaan